

כה:

עין משפט
נר מצוה

אין צדין פרק שלישי ביצה

מסורת הש"ס

א ונש"ע א"ח סימן קע
סוף ע"ג
ב ב נש"ע א"ח סי' קע
סוף ח'
ג ג מ"י ס"ה מהלכות
י"ע הלכה ג סמג
לחן ע"ה נש"ע א"ח סי'
מקב ע"פ ח וס"י ע"ה
סוף ח'
ד ונש"ע א"ח סימן
מקב ע"פ ח'
כא ה' ו מ"י ע"ה נש"ע
א"ח סי' קע
סוף ג'

הנהגות הב"ח

(6) תוס' ד"ה ואלף ו'
דפשוהו הו' מה שיש
יין ק"ג (2) ד"ה שאלו ו'
לר"ס לה ספד:

לעני רש"י

ציבוליה ציבוליה
בבבבבבבבבבבבבבבב
אנדריש אנדריש
עז-רוח פלדויטויל
פלדויטויל
מקפס: שבואלייש
מרב

רבינו הגנאל

רבינו הגנאל (המשך)
רבינו צריבין לו מותר.
וכן אמר אחי שקראו אנו
בתפחה, כלומר אפיקתיה
(לרב הוגא מהני לשייל
ומשילי להני, ואמר ר'נ
בר יצחק אגא אפיקתין
למר שמואל ו) ומשמשא
לטרולא, וטרולא לשישא.
ואפיקא גמי מילי שמוס
ורביב צריבין לחן, וכל מי
שהריב צריבין (לן) שרי.
וכא נמי שרי ובלבד
שלא יכתב באלניק.
פירוש שמענו שהיא
מדרגת של כתפיה, רב
נחמן שרא לילתא אשתו
למיפק באלניק, ומשום
רביעיתא שפא אפיקתין
תישב דעתא לשיבא
אלא באלניק. וכן מור"ס
ומר וטרא הו' כמפטי
להו בשבתא דריגאל
באלניק, ומשום כיעותא
(דדוקא) [נאן] ודדוקא
דעבורא, ודדוקא לתתא
כ"ש אפיקתין אפיקתין
לא את הקטן רב, רב תנא
הורי לאפיקתיה דריש
גלותא למיפק בכסא,
רב חסדא כ"ו ולא כן
תנן אין יוצאין בכסא
אחד נשים ואחד אנשים.
אפילו ח"ח אין שריין
ברב זה, ורב תנא
טועה, מיישא בר בריה
דריביל מטען בסביעה
מיעול מדרוש לעבורא
בשבתא, תוספתא בס'י
שבת יוצאין בכסא ובספג
שעל המכה, ובלבד שלא
יכרוך עליון חוט או
משיחה. יוצאין בקליפת
השום ובקליפה בל
שע"י המכה, ואם נפל לא
יחזיר, וא"צ לומר שלא
יין לכתחילה בשבת.
יוצאין בארי שריין המכה

אורח ארעא. ולא משום אסור טרפה. כדנתיב. אף תנאים
שמלמדים הלכות דרך דרך שלא יראה אדם עמו על הכריות כרעבתן
אף זה הממהר לחטול קודם הפשט נראה כרעבתן: כלא. לניוליה:
מעלו. מדד העלין: תנא מקטע רגליהו דרשישא. עשב שרשייו
נוקצין ויודין צעומק ואין מתפשט
לנדיין כלל ונוטעין אותו בין גבולי
שדות וכו' תימס יהושע לישראל את
האק"ה מקטע רגלי הרשעים לויס
הדין שגולין וחומסים ומשיגין גבול
ואין למדין ממנו: נטיעה מקטע
רגליהו דקציבא. נטיעה ערלה
שאמרה מורה להמתין שלש שנים
מלאכול פירות מקטע רגלי הקציבים
הממהרין לחטול קודם הפשט ומתו
ופעמים שנמלאת טרפה וכן דנועלי
נדות שממהרין ואינם יכולין להמתין
עד שמטבול: פורמוס. מין קטנית
עגול כמין דעשה ורחב כמנה קטנה
והוא מר מחד עד ששולקין אותו
שבע פעמים (ו)ועשה מתוק וטוב עד
ששאל למטעמים בקנות סעודה:
מקטע רגליהו דשוגיא ישראל. דמתיכי
שבע ע"ז נחלי קרא ולנכוף ויעזבו
את ה'. המורמוס היה ולאחר שהטריח
למוטב וכן טריחו את צוראלו להביא
עליהן פורעניות ולהכעיסו נשבעת
אלה ולא חזרו בהן: מאי ולא
עבדו. לשון קבלה הוא שהוא קובל
עליהם הקדומו והקטעוטי שבע
פעמים כששולקין ואחרי כל
זאת לא נחשמי נענייה: סקן
עוסי. ונמה להם מורה שיעקין
זה והיא מתקת להם ומכנת להם:
דמיין של אלו. מנהגם של אלו לא
שהם עוסי כהש: מימינו אש דס
למו. מימינו נתן להם המורה מפני
שלא דמ למו והרבה מקראות חסרים
מה: עוסי. קסיס להנלח אנדריש
בלע"ז: גלגל צילונג. לא ידעמי
מהו עוזת שלו: אין הסומא יולא
מקלו. דהי דרך חול ויחלי לזמא
די"ט: ואין וואסין ככסא. טעוענין
אומס בני אדם והס יוצין בקתדרא:
כנלודק. פלדויטויל: לריבין לו.
לניס המדרש לרעה: מוסר. להוליא
בו מניחו לניס המדרש: אפיקסיס.
ככסא: מסיני לשילי. מקומות סמוכין
ואין תמוס שנת ציניה: לחמא כר
אדא. קך שמו: שליש ליון. רגיל
היה לעלות לירושלים: אקף. הרבה
דרך סולס מעלות הר של אור שסס
יושב רבי יעקב בר ארי: מה אסון

אורח ארעא קב"ט. פי' רש"י ולא משום אסור טרפה תימה
דכסמך ששמע שם אסור דכר דקאמר נטיעה מקטע
רגליהו דקציבא וי"ל דהוא ילכא אסור דמשמטה היא עומדת
נחוקת הימר מיהו אס נמלאת טריפה
ולא כלאונם שלא היה לו להמר על כך:
וצלף באילנות. פרש"י ולא
ידענא מלא עומיה ופי'
נמקסמא משום דעושה ג' פירות
עלין אבינות וקפריסין ועוד טעוען
פירות ככל יוס (י)מה שאין כן בשאר
אילנות ועוד פי' ר"י דעומוהו היו
ממה (6) שערין ציין מן הקפריסין
שהיא עזה כדאמר בפטוס הקטרמ
יין קפריסין למה הוא כל שערין זו
הלפון כדי שמהא עזה ולא כפרש"י
שפירש כריתות (ו) (1). שהוא יין
הכל מקטע קפריס:
שאני יתא דבעיתא. ואל"ת והא
לא המירו אלף כי יש בה
זורך רכיס כדאמרין לעיל וי"ל דלמא
נמי הלכה לזורך רכיס שנת ראש
הגולה הימה והיו רכיס לרכיס
(8) ממנה: בכור שנפל לבור ר"י
אופר ובי'. ג"ל דמירי בכבור שהיה
בו מוס קצוע מאתמול אף שלא
הראה לחסם מנעוה יוס דלי נפל ביה
מומא צ"ט וחלי לא היה שרי רבי
יהודה דהו מוקבא מממה אסור דלא
הוה דעמיה עליה מאתמול וי' יהודה
אית ליה מוקבא וה"ק בכור שנפל
בו מוס אף שלא הראה לחסם מנעוה
יוס ונפל לבור צ"ט יד המוממה
וכי דרואין מומין צ"ט ס"ל לרבי
יהודה ר"ש אומר אין זה מן המוקן
ע"כ

אורח ארעא קב"ט. פי' רש"י ולא משום אסור טרפה תימה
דכסמך ששמע שם אסור דכר דקאמר נטיעה מקטע
רגליהו דקציבא וי"ל דהוא ילכא אסור דמשמטה היא עומדת
נחוקת הימר מיהו אס נמלאת טריפה
ולא כלאונם שלא היה לו להמר על כך:
וצלף באילנות. פרש"י ולא
ידענא מלא עומיה ופי'
נמקסמא משום דעושה ג' פירות
עלין אבינות וקפריסין ועוד טעוען
פירות ככל יוס (י)מה שאין כן בשאר
אילנות ועוד פי' ר"י דעומוהו היו
ממה (6) שערין ציין מן הקפריסין
שהיא עזה כדאמר בפטוס הקטרמ
יין קפריסין למה הוא כל שערין זו
הלפון כדי שמהא עזה ולא כפרש"י
שפירש כריתות (ו) (1). שהוא יין
הכל מקטע קפריס:
שאני יתא דבעיתא. ואל"ת והא
לא המירו אלף כי יש בה
זורך רכיס כדאמרין לעיל וי"ל דלמא
נמי הלכה לזורך רכיס שנת ראש
הגולה הימה והיו רכיס לרכיס
(8) ממנה: בכור שנפל לבור ר"י
אופר ובי'. ג"ל דמירי בכבור שהיה
בו מוס קצוע מאתמול אף שלא
הראה לחסם מנעוה יוס דלי נפל ביה
מומא צ"ט וחלי לא היה שרי רבי
יהודה דהו מוקבא מממה אסור דלא
הוה דעמיה עליה מאתמול וי' יהודה
אית ליה מוקבא וה"ק בכור שנפל
בו מוס אף שלא הראה לחסם מנעוה
יוס ונפל לבור צ"ט יד המוממה
וכי דרואין מומין צ"ט ס"ל לרבי
יהודה ר"ש אומר אין זה מן המוקן
ע"כ

אף עו כבהמה דקה וי"א אף צלף באילנות: שחמה בשדה לא יביאנה בכמוט:
ת"ר י"אין הסומא יוצא במקלו ולא הרועה בתרמילו יואין יוצאין בכסא אחד
האיש ואחד האשה איני והא שלא ר' יעקב בר אידי וכן אחד היה בשכונתינו
והיה יוצא בגלודקי שלו ובאו ושאלו את ר' יהושע בן לוי ואמר אף רבים
צריבין לו מותר ומכבו רבותינו על דברי אחי שיקרא דאמר אגא אפיקתיה
לרב הוגא מהני לשילי ומשילי להני ואמר ר"ג בר יצחק אגא אפיקתיה למר
שמואל משמשא לטולא ומטולא לשמשא התם כדאמר מעמא א"ם היו רבים
צריבין לו מותר א"ל רב נחמן לחמא בר אדא שליח ציון כי סלקת להתם אקף
וחיל אסולמא דצור וחיל לגבי דר' יעקב בר אידי ובעי מיניה כסא מה אתון
ביה אדאלו להתם נח נפשיה דר' יעקב בר אידי כי סליק אשכחיה לרבי
זריקא א"ל כסא מה אתון ביה א"ל הכי אמר ר' אמי ובלבד שלא יכתב מאי
ובלבד שלא יכתב אמר רב יוסף בריה דרבא באלונקי איני והא רב נחמן
שרא לה לילחא למיפק אאלונקי שאני ילחא דבעיתא אומירו ומר וטרא
מכתפי להו בשבתא דרגלא משום כיעותא ואמרי לה ממוס דוחקא
דצבורא: מתני' בכור שנפל לבור רבי יהודה אומר יד מומחה ויראה
אם

א ונש"ע א"ח סימן קע
סוף ע"ג
ב ב נש"ע א"ח סי' קע
סוף ח'
ג ג מ"י ס"ה מהלכות
י"ע הלכה ג סמג
לחן ע"ה נש"ע א"ח סי'
מקב ע"פ ח וס"י ע"ה
סוף ח'
ד ונש"ע א"ח סימן
מקב ע"פ ח'
כא ה' ו מ"י ע"ה נש"ע
א"ח סי' קע
סוף ג'

תורה אור השלם

1. ויספו בני ישראל
לעשות דרך בעיני ה'
ייעברו את הבעלים ואת
התעוררות ואת אלוד
אדם ואת אלוד צדין
ואת אלוד מואב ואת
אלוד בני עמון ואת
אלוד פלשתים ויעזבו
את ה' ולא עבדוהו:
שפטים י'
2. ואמר ה' מסיני בא
חרם מעשיתו למו דאמע
מחר פארן ואתה
מרבבת קודש מימינו אש
דת למו: דברים לג ב'

רבינו הגנאל

ת"ר השותה כוסו כבת
אחת הרי זה נגורן. שנים
דרך ארץ, שלשה מסני
הרות, חובתה הוא עשב
שבו תיחס יהושע חתומין
לישראל את הארץ, וביקע
יורד סבון דרך
נכוחה ע"ה התורה, ואם
יגול אחד משרה חבירו,
חובתו על שישארו זו
החובת והמחרסם הגולן
הכנס לשרה חבירו, לא
למרו סאלו דחריבין,
למיפק הוא מקטע רגליהם
של רשעים, כלומר ה'
עשב שהיה שלא נהר
בשבת, ואינו נותר
אילן ואלן אלא יורד
כבוה, והרשעים נטשו
ומפירין ומניחין דרך
שרה ומעמיקין ויעמיקין
וחומסים: נטיעה מקטעת
רגליהו דנועלי נדות
וגם לקציבא, כלומר
מניעא אדם כמה הצאות
ונטע כרס וכרסא בו,
וממתין לו שני עולה
[נען] שנת רביעית, ואת"כ
אכל שנת הרבי הן
בשני עולה במתמים
דברי צורם והמחרסם ומי
שאשתו נדה אינו מתתין
לה עד שחטור, ואינו
לוקח סוסר מנטיעה זו,
אלא בעולה בימי נדת.
יכן הקצב אין מתתין
עד שחטור בהמתו,
אלא ממחר ואוכל קודם
בריקחה. תרומטא מקטע
רגליהו דשוגיא ישראל.
כלומר א"ע"ם שהוא כר
אין משליכין אותו, אלא
נעבדין ושילקין אותו
כמה פעמים עד שמתקין,
ישראל לכתחילה פשעו
יוצאין היינו דאמר אפילו
כתורמוס הוה לא עשו
ראיין שנתתן לחן דת
שנת בהמה בי"ט בשנה, לא
אכריס. ת"ר אין הסומא יוצא
במקלו וירועה בתרמילו,
אין יוצאין בכסא, אחד
איש והא והא

א פי' עתק ערך לנעקא ועקן נלדיקא.